

Strandolás a nagyival

Itt van már a strandszezon,
üdítőmet megiszom,
strandtáskámat leteszem,
rajta van a székemen.

Mindjárt ki is pakolom
a nagy úszómatracom,
fújd fel nekem, nagyikám,
kéne egy hús fagyi ám!

Vegyünk inkább jégkrémet?
Még egy lángost én kérek,
aztán kicsit utána,
üljünk fel a hintára!

Strandlabdázunk, gyere csak,
ha pár gyerek összezsap,
ne haragudj reájuk,
majd fröcskölök utánuk...

A csúszda is jó dolog,
jaj, a szívem úgy dobog,
mikor éles a kanyar,
s vízbe csobbanok hamar!

Kéne még egy fagyi ám,
aztán ússzunk, nagyikám!
Oly csodás e délután,
hazamenjünk hét után?

Feküdjünk ki a napra,
de vigyázzunk magunkra,
bekenem a hátadat,
égetted le már magad!

Unatkozni nem fogunk,
még egy kicsit pancsolunk,
és mire a nap lemegy,
hazasétálok veled!

SZIMFÓNIA
NYUGDÍJAS EGYESÜLET

ÖSSZHANG

A Szimfónia Nyugdíjas Egyesület hírlevele

2015. július 3/7

3680 Encs, Váci Mihály út 36. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

Ferenc pápa homíliája

Zarándoklat, szolgálat, ingyenesség: ez a keresztények feladata

A keresztények szolgáljanak ingyenesen, ne hagyják magukat megtéveszteni a gazdagság, a hatalom által, mivel az üdvösség nem onnan érkezik. A pápa arról beszélt csütörtökön reggel a szentmise homíliájában, hogy a tanítványok meghívása a szolgáló zarándoklatra és az evangélium ingyenes hirdetésére szól. A Szentatya három fő gondolat köré építette szentbeszédét, melyek a zarándoklat, a szolgálat és az ingyenesség. A napi liturgiában Jézus arra szólítja tanítványait, hogy hirdessék a Jó Hírt. Jézus nem egyfajta „sétára” hívja őket, hanem üzenettel küldi el, hogy hirdessék az evangéliumot, induljanak el, hogy elvigyék az embereknek az üdvösség evangéliumát.

Belső út megtétele által vigyük el a Jó Hírt másoknak

Ez az a feladat, amelyet Jézus a tanítványaira bíz. Ha egy tanítvány egy helyben marad, és nem indul el, nem adja át másoknak azt, amit a keresztségben kapott, akkor nem igazi tanítványa Jézusnak: hiányzik belőle a missziós lelkület; az, hogy kilépjen önmagából és valami jót vigyen el másoknak.

„Jézus tanítványának útja az, hogy kilépjen és elvigye ezt a jó hírt a többieknek. De Jézus tanítványának van egy másik útja is: egy belső út, önmagunkon belül, amelyen keresztül a tanítvány az Urat keresi nap, mint nap az imádságban, az elmélkedésben. A tanítványnak ezt az utat is be kell járnia,

mert ha nem keresi mindig Istent, akkor az az evangélium, amelyet másoknak elvisz, gyenge, felhígított, erőtlén evangélium lesz” – szögezte le a pápa.

Amelyik tanítvány nem szolgál, az nem keresztény

Ez a kettős út az, amelyet Jézus kér tanítványaitól. És aztán ott van a második szó: a szolgálat. Az a tanítvány, amelyik nem szolgál másokat, nem keresztény. A tanítványnak azt kell tennie, amit Jézus hirdetett a kereszténység két tartóoszlopában: a nyolc boldogságban és a Máté-evangélium 25. fejezetében szereplő utolsó ítélet kritériumában. Ez a két oszlop adja az evangéliumi szolgálat keretét – magyarázta a Szentatya.

„Ha egy tanítvány nem a szolgálatért indul útnak, akkor értelmetlen a zarándoklata. Ha életét nem a szolgálatra teszi föl, akkor nem keresztényként él. És itt bukkan föl az önzés kísértése: 'Igen, én keresztény vagyok, békében vagyok önmagammal, gyónok, misére járok, betartom a parancsolatokat'. De a szolgálat! Mások felé: Jézust szolgálni a beteg emberben, a bebörtönzöttekben, az éhező, a ruhátlan emberben. Az, amit Jézus mondott nekünk, hogy tennünk kell, mert Ő ott van. Krisztust szolgálni a másokban”.

Ingyenesen szolgálni, leküzdeni a gazdagság kísértését

Ferenc pápa ezután szentbeszéde harmadik pontjára tért rá, vagyis az ingyenességre. Ingyen kaptatok, ingyen adjátok – int Jézus. A szolgálat útja ingyenes, mert mi ingyenesen kaptuk az üdvösséget, pusztá kegyelemből: egyikünk sem vásárolta meg az üdvösséget, egyikünk sem érdemelte ki azt. Ez az Atya pusztá kegyelme Jézus Krisztusban, Jézus Krisztus áldozatában:

„Szomorú, amikor olyan keresztényekkel találkozunk, akik elfeledkeznek Jézusnak erről a szaváról: Ingyen kaptatok, ingyen adjátok. És szomorú látni olyan keresztény közösségeket, legyenek azok plébániák, szerzetesi kongregációk, egyházmegyék, vagy bármilyen keresztény közösség, ahol elfeledkeznek az ingyenességről, mert e mögött és ennek mélyén az a megtévesztés áll, hogy az üdvösség a gazdagságból, az emberi hatalomból érkezik”.

„Három szó – ismételte el a pápa: útnak indulni az igehirdetésért; szolgálni: hiszen a keresztény élete nem önmagáért van, hanem másokért, Jézus életéhez hasonlóan; és a harmadik az ingyenesség: mi Jézus Krisztusban remélünk, aki olyan reményt ad nekünk, amely soha nem csal meg. De vigyázzunk: amikor a remény utunk kényelmét szolgálja, vagy önzésünket, amellyel önmagunknak keressük a dolgokat és nem másokat szolgálunk, vagy ha a reményt a gazdagságba és a kis világias biztonságokba helyezzük, akkor minden

összeomlik. Maga az Úr dönti romba” – zárta csütörtök reggeli homíliáját Ferenc pápa.

Idős fejjel újból rátalálni az Egyházra

Még gyermekkorban fókuszpontja volt az életünknek az Egyház, a templom. Mára már szép lassan eltávolodtunk tőle. Látjuk, hogy templomainkban, főleg a városokban, újból növekszik az idősök száma. Mert, ahogy fogy az emberi erő, újból rátalálunk Istenre. Vagy a támasz, vagy a gyerekek elköltöznek, és keresnek új igazodási pontot az életükhöz. Sok esetben az idős kor gyengesége, a magukra maradottság mind a létnek az a perifériája, ahol Istenre lehet találni. Amikor az idősök megtalálják egy-egy bizonyos csoportban az Egyházon belül a helyüket, akkor jó szamaritánusokká válnak. Betegeket látogatnak, karitatív munkát vállalnak, gyerekeket nevelnek, és azt érzik, hogy újból jó formába lendül az életük. Kirándulásokat, zarándoklatokat vállalnak be újból. Érdemes megvitatni a következő kérdéseket:

1. Mi a helyzet az Egyházközségünkben az idősökkel? Figyelnek-e sajátos igényeikre?
2. Vannak-e kellő számban azok, akik segítő csoportot képesek alkotni?
3. Melyek azok a tevékenységi területek, ahol ez a csoport dolgozhat?
4. Ez a feladat milyen előnyöket kínál egy idős embernek, vagy az Egyháznak?